Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectionarium - Cod. Aug. perg. 37

[S.l.], [3. Drittel des 10. Jh.]

Beatus Gregorius papa: Homilie zu der Evangelienlesung

urn:nbn:de:bsz:31-6715

Visual Library

quidam fecit caenam
magnam & uocauit
multoſ. Et miſit ſeruũ
ſuum hora caenae dice
re inuitatiſ ut uenirent
quia iam parata ſunt
omnia. & reliqua

OMELIA BEATI GREGORII PP DE EA LEC.

[H]oc diſtare
frſ cariſſi
mi inter
deliciaſ cor
poriſ & cor
diſ ſolet. quod corpora
leſ deliciae cum non ha
bentur graue in ſe deſi
derium accendunt. Cũ
uero habitae aeduntur.
comedentem protinuſ in
faſtidium per ſacietatẽ
ueſtunt. At contra ſpi
ritaleſ deliciae cum non
habentur in faſtidio ſunt.
cum uero habentur in de
ſiderio. Tantoque a come
dente ampliuſ eſuri
untur. quanto & ab
eſuriente ampliuſ co
meduntur. In illiſ ap
petituſ placet. experi
entia diſplicet. In iſtiſ
appetituſ uiliſ eſt. expe
rientia magiſ placet.
In illiſ appetituſ ſatiu
tatem. ſaturitaſ faſtidi
um generat. In iſtiſ aũt
appetituſ ſaturitatem.
ſaturitaſ appetitum pa
XI rit. Augent enim ſpiri
taleſ deliciae deſideriũ
in mente dum ſaciant.
quia quanto magiſ ear&
ſapor percipitur. eo am
pliuſ cognoſcitur. quod
auidiuſ ametur. Et id
circo non habitae ama
ri non poſſunt. quia
earum ſapor ignoratur.
Quiſ enim amare ualeat
quod ignorat. Pro in
de pſalmiſta noſ admo
net dicenſ. Guſtate &
uidete quõ ſuauiſ eſt

dn̄ſ· ac ſi apeſte dicat·
Suauitatem eiuſ non co
gnoſcitiſ· ſi hanc minime
guſtatiſ· Sed cibum uitę
ex palato cordiſ tangite·
ut probanteſ eiuſ dulce
dinem amare ualeatiſ·
Haſ autem homo delici
aſ tunc amiſit· cum in
paradiſo peccauit· Ex
tra exiit· oſ a cibo aeter
nae dulcediniſ clauſit·
Unde noſ quoq· nati in
huiuſ peregrinationiſ
erumna huc faſtidioſi
iam uenimuſ· neſcimuſ
quid deſiderare debeam(us)·
Tantoq· ſe ampliuſ faſti
dii nr̄i morbuſ exaggerat·
quanto magiſ ab eſu illi
uſ dulcediniſ animuſ e
longat· Et eo iam inter
naſ deliciaſ non appe
tit· quo eaſ comedere
diu longeque deſueuit·
Faſtidio ergo nr̄o tabe
ſcimuſ· & longa inaedi
ae peſte fatigamur· Et
quia guſtare intuſ nolu
muſ paratam dulcedinē·
amamuſ foriſ miſeri fa
mem nr̄am· Sed ſuperna
noſ pietaſ· nec deſerenteſ
ſe deſerit· contemptaſ enī
illaſ deliciaſ ad memoriae
XII· nr̄ae oculoſ reuocat· eaſq·
nobiſ ꝓponit in ꝓmiſſio
ne· torporem excutit atq·
ut faſtidium nr̄m repelle
re debeamuſ inuitat·
Ait namq· Homo quidā
fecit caenam magnam
& uocauit multoſ· Quiſ
iſte homo eſt· niſi ille
de quo ꝓpheta dicit· Et
homo eſt & quiſ cogno
ſcet eum· Qui fecit cae
nam magnam· quia ſa
cietatem nobiſ dulcedi
niſ internae pręparauit·
Qui uocauit multoſ· ſed
pauci ueniunt· quia non
numquam ipſi qui ei
per fidem ſubiecti ſunt·
aeterno eiuſ conuiuio
male uiuendo contra

dicunt· Miſit autem
ſeruum ſuum hora cae
nae dicere inuitatiſ ut ue
nirent· Quid hora caenȩ·
niſi finiſ eſt mundi· in
quo nimirum noſ ſum&
ſicut iam dudum pau
luſ teſtatur dicenſ· Noſ
in quoſ fineſ ſaeculorum
deuenerunt· Si ergo ho
ra iam caenae eſt cum uo
camur· tanto minuſ de
bemuſ excuſare conuiuio
di̅· quanto propinquaſ
ſe iam cernimuſ finem
ſaeculi· Quo enim penſa
muſ quia nihil eſt quod
reſtat· eo debemuſ per
timeſcere· ne tempuſ
gratiae quod pręſto eſt
pereat· Idcirco autem
hoc conuiuium di̅· non
prandium ſed caena no
minatur· quia poſt pran
dium caena reſtat· poſt
caenam uero conuiuiu̅
nullum reſtat· Et quia
aeternum di̅ conuiuium

nobiſ in extremo pre
parabitur· rectum fuit·
ut hoc non prandium·
ſed caena uocaretur· Sed
quiſ per hunc ſeruum
qui a patre familiaſ mit
titur ad inuitandum·
niſi praedicatorum or
do ſignatur· de quo ui
delicet ordine qua̅uiſ
adhuc indigni exiſtim&·
quamuiſ peccatorum
nr̅orum ponderib; gra
uamur· & noſ tamen
in iſtiſ diebuſ ſumuſ·
Et cum de aedificatione
ur̅a aliquid uobiſ loquor
hoc eſt quod ago· Ser
uuſ enim ſum ſummi
patriſ familiaſ· Cum
uoſ admoneo ad contem
ptu ſaeculi· inuitare uoſ
uenio ad caenam di̅· Ne
mo me propter me· hoc
in loco deſpiciat· Et ſi
ad inuitandum nequa
quam appareo· ſed ta
men magnae ſunt deli

ciae quas ꝑmitto. Sae
pe frs mei solet euenire
quod dico. ut persona
potens famulum habe
at despectum. Cumq;
per eum suis foste uel
extraneis aliquod re
sponsum mandat. non
despicitur persona lo
quentis serui. qui serua
tur in corde reuerentia
mittentis domini. Nec
pensant qui audiunt
per quem. sed quid uel
a quo audiant. Ita er
go frs. ita uos agite. &
si nos forsitan digne de
spicitis. in mente tamen
ura uocantis dni reue
rentiam seruate. Conui
uę fieri summi patris
familias. libenter oboe
dite. corda ura discuti
te. atque ex eis mosta
le fastidium pellite.
Ad repellendum namq;
fastidium urm. iam pa
rata sunt omnia. Sed

si adhuc carnales estis.
fortasse aepulas carna
les inquiritis. Ecce ip
sae carnales aepulae.
in spitali uobis alimen
to conuersae sunt. Ad
abstergendum namq;
mentis nrae fastidium.
in caena di ille uobis sin
gularis agnus occisus est.
Sed quid agimus qui hoc
quod subiungitur ad
huc fieri a multis uide
mus. Et coeperunt simul
omis excusare. Offert ds
quod rogari debuit. Non
rogatus dare uult. quod
uix sperari poterat. quia
dignaretur largiri postulatus.

DOM. III. POST OCT PENT
LEC. SCI. EV. SEC. LVCAM

In illo tempore. Acces
serunt ad IHM publica
ni & peccatores. ut au
direnti illum. Et murmu
rabant pharisaei & scribę
dicentes. Quia hic peccato
res recipit. et manducat cum